

„Az alapítványi működés legapróbb szabályozóit is kidolgoztuk”

Pröhle Gergely egyedi arculatról, átláthatóságról, koncertlátogatásról

 Réfi Zsuzsanna

Tavaly az Út a Zenéhez Alapítvány lett a Danubia Zenekar fenntartója, amelynek elnöki posztját Pröhle Gergely tölti be. A korábbi diplomatával, a Habsburg Ottó Alapítvány igazgatójával arról beszélgettünk, miért vállalta el a vezetését, milyen feladatot lát el a nemrég született szervezet, és miért mondott nemet két másik zenekarnak, amely arra kérte, vásárolja meg őket is...

I Régi kapcsolat fűzi az óbudaiakhoz, korábban a felügyelő bizottságuknak is a tagja volt, gondolom, jól ismeri az együttest.

Így igaz, még akkor kerültem közelebbi kapcsolatba a Danubia Zenekarral, amikor Héja Domonkos volt a vezetőjük. Talán nem meglepő, hogy családi háttérem miatt az én kapcsolatom a zenei világgal nem újkeletű, s számomra mindig természetes volt, hogy a zene szerves része az életemnek. Így, ha olyan komoly kérés, felkérés ért utol, ami a zenéhez kapcsolódott, örömmel mondtam rá igent. Felügyelő bizottsági tagként korábban már figyelemmel kísérhettem a zenekar sorsát, s nagyon

örültem, hogy Óbuda önkormányzata Bús Balázs polgármestersége idején erőn felül foglalkozott az együttessel. Most, az alapítvány vezetését is szívesen vállaltam, hiszen nemcsak a színvonal nőtt az elmúlt években, hanem egyre inkább világossá vált a zenekar profilja, amelyet az alapítványunk neve is sugall: Út a Zenéhez. A pedagógiai szándék kezdetektől fontos a Danubia életében, ami számomra személyesen is lényeges, mert láttam, hogy édesanyám, aki a II. kerületben volt csellótanár, egészen haláláig mindent elkövetve igyekezett a sérült és hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozni, ugyanis szent meggyőződése volt, hogy a muzsikának önmagán túlmutató jelentősége van. De édesapámat is a mai napig rendszeresen felhívják a növendékei, vele ráadásul gyerekkoromban sokszor zötyögtem a Filharmónia kisbuszában, amikor a fúvósötösével ifjúsági ismeretterjesztő koncertekre igyekeztünk szerte az országban. Számos szimfonikus zenekar van ma Magyarországon, lényeges hát, hogy egy társulatnak egyedi arculata legyen, és a Danubiáról ez elmondható, hiszen egyedülálló, különleges programsorozataikkal igyekeznek közel vinni a zenét a fiatal generációhoz, s közülük is a nehezebb sorsúakhoz.

I Már mindezt az alapítvány fenntartásában teszi... Hiszen megvásárolták az óbudai önkormányzattól.

Most legalább lehetőségem van arra, hogy ezen a fórumon eloszlassak egy félreértést. A HVG hasábjain jelent meg korábban egy írás azzal a címmel, hogy

„Pröhle Gergely alapítványáé lett az ország egyik vezető szimfonikus zenekara”. A hatás nem maradt el, két együttestől is felhívtak azzal a kérdéssel, esetleg megvásárolnám-e őket is. S bár frappáns a cím, így nem igaz.

Ahhoz, hogy a Danubia Zenekar megfelelő fenntartói struktúrában működjék, szükség volt egy alapítvány létrehozására, miután jelentősen megváltozott a kapcsolat az önkormányzattal. Ez nem az enyém, csupán az elnöke vagyok, de az is biztosítja, hogy egyedül ne döntsek semmiről, hogy a kuratóriumnak Eckhardt Gábor zongoraművész, az együttes programjainak rendszeres fellépője, kommentátora, valamint a zenekar koncertmestere, Mező Péter szintén a tagja. Megtiszteltetés és öröm, hogy velük és persze Hámori Mátéval rendszeresen beszélgethetünk. Az együttes büdzsáját jórészt az állami támogatás teszi ki, de nem adtuk fel a reményt – mivel ilyen fontos társadalmi célokat is ellát az együttes –, hogy jelentősebb szponzori hozzájárulások is érkezzenek. A Danubia Zenekar a közönségnevelés terén fontos feladatot lát el, hiszen Hámori Máté kiválóan beszél a zenéről, akár csak Eckhardt Gábor, alapos tudással és kellő humorral képes a komolyzene iránt felkelteni a fiatalok figyelmét. Mivel diplomataként a világban számos zenekar működésébe nyertem betekintést, és muzsikás rokonaim véleményét is mindig hallom, így talán elég pontosan látom, milyen arányban szabad a fenntartónak jelen lennie az együttes életében. Erre fogok törekedni a jövőben magam is. Visszatérve a megvásárlásra, az önkormányzattól valóban meg kellett

váltani a kft-t, a próbahellyel együtt, amit meg is tettünk – mindezt a kulturális kormányzat támogatásával.

■ *Van már az alapítványnak irodája?*

Nincs, de erre nincs is valójában szükség, hiszen a zenekar irodáját használhatjuk. Én eddigi hasonló alapítványi tapasztalataim alapján nagyon odafigyelek arra, hogy minden transzparens módon működjék, jogilag tisztán és világosan. Ugyanígy fontos az is, hogy a társulat is pontosan tudja, mi történik. Az alapítványi működés legapróbb szabályozóit is kidolgoztuk, így gyorsan sikerült konszolidálni a zenekar helyzetét, s nyugodt háttérrel folytatódhat a zenei munka. Azt látom, a Danubia az utóbbi években igazi közösséggé érett, s a publikum és a szakma is egyre jobban értékeli a munkájukat. Amikor például a pandémia miatt mindenki leállt, a Danubia tudott a leggyorsabban és a leghatékonyabban betörni az online térbe, ezzel is jelentős lépést tett előre.

■ *Minden koncertjüket meghallgatja?*

Igyekszem jelen lenni, amikor csak tudok, de én egyébként is rendszeresen járok hangversenyekre, nem kötelességtudatból, hanem mert szeretem a zenét. ■

Kerülő utakon a Közös hangig

A Danubia Zenekar újdonságai – átalakult szervezet, változatos, egyedi programsorozatok

 Réfi Zsuzsanna

Telt ház as nagykoncertekkel zárta az elmúlt évet a Danubia Zenekar, és számos különleges hangversenyt terveznek a következő időszakban. Emellett akadnak változások is az együttes életében, hiszen most már nem az óbudai önkormányzat, hanem az Út a Zenéhez Alapítvány a fenntartójuk, a honlapjuk is ezen a néven érhető el, a közszolgáltatási szerződés pedig ettől az esztendőől Pilisszentivánhoz köti őket. Az átalakulás okairól, a zenekar olyan különleges programjairól, mint az ÉNekÚt vagy a Közös hang, valamint a további tervekről Hámori Máté művészeti vezető és Ács Péter ügyvezető mesélt.

■ *Tavaly megváltak korábbi fenntartójuktól, az óbudai önkormányzattól. Miért döntöttek így, s mennyiben változik a jövőben kapcsolatuk a kerülettel?*

Hámori Máté: Sajnos az elmúlt esztendőben az óbudai önkormányzat már egyáltalán nem tudta támogatni az együttest, közben pedig teljes fenntartói kontrollt gyakorolt az együttes fölött, így ez az állapot a továb-

biakban már nem volt vállalható. Függetlenebb helyzet akartunk teremteni magunknak, és mivel szükség is van egy fenntartóra, ezért született meg az Út a Zenéhez Alapítvány, amelynek Pröhle Gergely az elnöke. De ez nem jelenti azt, hogy teljesen megváltunk volna Óbudától, és ezt a kapcsolatot ők sem szeretnék felszámolni. Az adás-vétel keretein belül, amellyel az alapítvány átvette az Óbudai Danubia Nonprofit Kft.-t, kötöttünk